

КОЛЕКЦІЯ ТЕАТРАЛЬНА
КНИЖКА ЗІ СЦЕНИ

Славко ГРУМ

ПОДІЯ У МІСТІ ҐОґА

*Книжку опубліковано за підтримки
Словенського книжкового агентства*

*Knjiga je izšla s podporo
Javne agencije za knjigo Republike Slovenijec*

*Цю книжку видано у творчій колаборації поміж
«Видавництвом Анетти Антоненко»
та Київським академічним театром «Золоті ворота»
на основі вистави «Місто богів»
у постановці режисера Юрія Дивакова (Білорусь).*

*В оформленні використано текстові, візуальні та відеоматеріали,
люб'язно надані театральними партнерами.*

Slavko Grum

DOGODEK V MESTU GOGI

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE

Славко Грум

ПОДІЯ У МІСТІ ГОГА

Переклала зі словенської

Мар'яна Климець

ЛЬВІВ

УДК 821.162.4:82-21

Г-90

Славко Грум

ПОДІЯ У МІСТІ ГОґА

П'єса

Переклала зі словенської Мар'яна Климець

Перекладено за виданням:

Dogodek v mestu Gogi // Slavko Grum. Zbrano delo. Prva knjiga. – Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1976. – S. 171–236.

«Чи буває Вам лячно, коли на вулиці зненацька лунає кульгава хода, а тоді крок завмирає і не рушає далі?» В одному з інтерв'ю Славко Грум, видатний словенський драматург-експресіоніст, розповів, що ця репліка, яку зронила одна дівчина посеред ночі у темному будинку в передмісті, стала першим поштовхом до написання п'єси «Подія у місті Гоґа». У такий-от момент зависання між двома кроками, в атмосфері очікування минає життя мешканців міста Гоґа — міста, в якому не відбувається геть анічогісінько, яке не відпускає і темні будинки якого приховують страшні таємниці.

«Подія у місті Гоґа» — незвичайна п'єса, де мозаїку з мрій, страхів, сподівань та ілюзій має скласти саме читач і глядач.

Усі права застережено. Жодну частину цього видання не можна перевидавати, перекладати, зберігати в пошукових системах або передавати у будь-якій формі та будь-яким засобом (електронним, механічним, фотокопіюванням або іншим) без попередньої письмової згоди на це **ТОВ «Видавництво Анетти Антоненко»**.

ISBN 978-617-7654-64-2

ISBN 978-617-7192-29-8

(Серія «Особливі прикмети»)

© Мар'яна Климець, український переклад, 2020

© «Видавництво Анетти Антоненко», 2021

ПОДІЯ У МІСТІ ГОґА

П'єса в двох діях

Частина любовної фабули Хани взято з новели Е. Золя «За ніч кохання», яку письменник запозичив у Казанови (*прим. авт.*).

Дійові особи:

Сестри Тарбула й Афра
Юта, служниця
Клеф
Мертвий збирач податків
Ліхтарник
Юлій Гапіт
Лялька
Хана
Пані Тереза
Крамар Отмар Преліх
Горбань Теобальд
Пані Престопіл
Писар Клікот
Отець Квірін
Судовий урядовець Капс
Примарний голос
Голос чоловіка
Хтось інший
Тиха Жінка
П'яний Художник і Дівчина
Стара Жінка
Конрад

Сцена:

Частина міста Гога, де свого часу були міські ворота, звідти веде дорога назовні, у світ.

Уздовж вулиці стоять старі убогі скособочені будинки. У них живе мало людей, більшість уже пішла з життя.

В одній із кімнат висить пожовклий, вкритий пилом повішеник, хатні меблі прийняли його цілком за свого.

Простора безлюдна запустіла садиба, навпроти дватри будинки, у них багато кімнат, де панує атмосфера неблаганного фатуму. Мешканці тих хат рідко виходять надвір, лиш у нагальних справах, а тоді квапляться знову зачинитися у своїх стінах. Вони ніби пришпилені між дзеркалами, картинами, шафами.

У деяких кімнатах нема фасадних стін, тож глядачі можуть бачити все, що діється всередині.

У куті першого поверху в занедбаному маєтку — Хана, дочка багатого крамаря Вайди, яка щойно повернулася з чужини і своїм приїздом порушила спокій у місті. У мансарді навпроти мешкає писар Клікот, він зі свого помешкання дивиться просто у вікна Ханиної кімнати. (Клікот закоханий у Хану і часто грає на флейті край вікна.) Мешканці сусіднього будинку живуть у кімнатках одне над одним: на цокольному поверсі — Гапіт, над ним — Стара Жінка, а найвище — Горбань Теобальд. Юлій Гапіт, душевно хворий чиновник, живе унизу, у кімнатці, схожій на підвал, він сидить за столом у товаристві каучукової ляльки. Стара Жінка з першого поверху застигла у фотелі абсолютно нерухомо і, очевидно, вже померла. Вона не

хоче, щоб про її смерть дізналися, отож вдає, ніби спить. Горбань Теобальд безупинно читає і декламує драми, він уявляє себе актором на сцені — мабуть, тому, що в нього хвора спина. У будинку, під дахом якого мешкає закоханий Писар, на другому поверсі є балкон, там часто сидять дві старі — сестри Тарбула й Афра. Це було б ідеальне місце для міського вартового, щоб стежити за тими, хто приходить до міста і йде геть. Звідси старі наглядають за порядком у місті та пильнують, аби хтось не втік.

Уся сцена гротескна і нереальна. Здається, що ці хатки і фігурки з ярмаркового тиру.

ПЕРША ДІЯ

Вечір, повітря пронизує тонка мелодія флейти. Кімнати сповнені темряви, білизни рук і облич.

У кімнаті, схожій на підвал, мешканця нема вдома, за столом сидить лише лялька. Поки що глядачі не знають, що це нежива істота, її залякла поза викликає тривогу. Задерта спідниця, тонка мереживна білизна — схоже, ніби її покинули після любовців. Тиха Жінка на першому поверсі занурена у фотель і так само нерухома; і лялька, і вона виглядають моторошно. Горбань Теобальд схилився над книгою, Тарбула й Афра сидять на балконі, зайняті шиттям. На флейті грає Клікот, він, як переламаний, стоїть край свого вікна, покірно схиливши голову.

У заможній садибі навпроти все неначе вимерло.

ТАРБУЛА: Скільки ж то часу її не було вдома? Шість-вісім років... Хіба вона не поїхала тоді, як...?

АФРА: Так, якраз тоді, коли Юхчиха вбила своє немовля.

ТАРБУЛА: І чого вона ніколи не приїжджала додому?

АФРА: Навіть на похороні небіжки не було, боком, боком — прямо з цвинтаря і поїхала.

З-за рогу садиби Вайди виходить Юта, служниця, вона заклопотана, квапиться вийти з міста.

ОБИДВІ СЕСТРИ: Юто, Юто!

Кінець безкоштовного
уривку. Щоби читати
далі, придбайте, будь
ласка, повну версію
книги.